

Sygn. akt II Ka 950/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Ciećko

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2022 r.

sprawy **H. S. (1)**

oskarżonego z art. 288 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 5 października 2021 r. sygn. akt II K 694/19

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego H. S. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego P. K. 840 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 170 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 950/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 5 października 2021 r. sygn. akt II K 694/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	<i>uchylenie</i>	#	<i>zmiana</i>
---	------------------	---	---------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p><u>Zarzuty obrońcy oraz oskarżonego:</u></p> <p>1. obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, 7 kpk, i art. 366 kpk przez dowolną ocenę wyjaśnień oskarżonego i zeznań wszystkich świadków oraz nienależyte rozważenie wszystkich okoliczności sprawy, dokonanie dowolnych ustaleń faktycznych i wadliwej oceny materiału dowodowego, co doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy i skutkowało wydaniem wyroku skazującego H. S. (2);</p> <p>2. oddalenie wniosku dowodowego oskarżonego H. S. (2) na podstawie art. 170 § 1 pkt 4 i 5 kpk, w przedmiocie bilingu rozmów operatora telefonii komórkowej telefonu P. K., na okoliczność czy</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niasadny</p>

telefonował on ze swojego telefonu, na telefon jego matki G. K. oraz na telefon jego siostry A. R. w dniu 10 X 2016 r. pomiędzy godziną 17 a 18, prosząc ich o przyjazd na miejsce zdarzenia, który został złożony już na pierwszej rozprawie w dniu 4 X 2017 r. (k. 127 v) oraz ponowiony na ostatniej rozprawie w dniu 21 IX 2021 r., a także w piśmie procesowym z dnia 21 IX 2021 r., czym naruszono przepisy prawa procesowego, a mianowicie art. 2 § 1 pkt 1 kpk, art. 4 kpk i art. 5 § 2 kpk, i miało to istotny wpływ na treść wyroku albowiem był to dowód o kapitalnym znaczeniu w aspekcie winy lub niewinności oskarżonego i wiarygodności zeznań pokrzywdzonego, złożonych na pierwszej rozprawie sądowej w dniu 4 X 2017 r. (k. 124 - 127);

3. naruszenie art. 46 § 1 kk oraz art. 415 kc i art. 363 kc przez błędne ustalenie wysokości szkody w pojeździe P. K. na kwotę 1 076,87 zł przez pominięcie cen występujących na rynku lokalnym i z uwzględnieniem stopnia zużycia samochodu, w sytuacji gdy szkoda oszacowana przez samego pokrzywdzonego P. K., (który jest mechanikiem samochodowym) wynosi 300 - 400 zł (k. 1) oraz mówi, że „wartość strat szacuję na kwotę nie większą niż 400 zł” (k. 64 lub k. 84) i zakładów naprawczych D. M. (k. 222, k. 298 - 299, k. 467 v) oraz T. K. (k. 243, k. 260, k. 467 v - 468), którzy szkodę wycenili na około 300 - 400 zł, a także w kontekście opinii biegłego J. S., który wartość całego samochodu pokrzywdzonego wycenił na 5 - 6 tysięcy zł (k.469 v), a który P. K. kupił w 2013 r. za 8-9 tysięcy zł (k. 446);

	<p>4. błędną kwalifikację prawną czynu oskarżonego z art. 288 § 1 kk, gdyż powinna być kwalifikacja z art. 288 § 2 kk jako wypadek niniejszej wagi lub przy ustaleniu strat w samochodzie pokrzywdzonego P. K. poniżej 500 zł z art. 124 § kw i postępowanie powinno być umorzone na podstawie art. 45 kw w zw z art. 5 § 1 pkt 4 kpw z powodu przedawnienia karalności za wykroczenie.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że zarówno apelacja obrońcy, jak również oskarżonego zawierają identyczne zarzuty pod względem merytorycznym oraz budowy językowej. Obie aplecie, identyczne w swojej treści, nie przekonały Sądu Okręgowego co do argumentacji skarżących. Sąd Okręgowy odnosząc się w niniejszym uzasadnieniu do apelacji obrońcy ma również także na myśli apelację złożoną osobiście przez samego oskarżonego z uwagi na dosłownie identyczną treść.</p> <p>Dla skuteczności zarzutu obraży art. 7 kpk konieczne jest wykazanie przez skarżącego jakich konkretnie uchybień w procesie oceny poszczególnych dowodów dopuścił się Sąd meriti. Omawiany zarzut nie może sprowadzać się tylko do tego, że autor apelacji zakwestionuje sposób oceny określonych dowodów tylko dlatego,</p>		

że wynik tej oceny nie jest korzystny dla strony skarżącej (Wyrok Sądu Apelacyjnego

w Warszawie z dnia 30 lipca 2019 r. II AKa 8/19) W niniejszej sprawie zarzuty skarżących są niezasadne i stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego. Należy zauważyć, iż skarżący w identycznych apelacjach nie uzasadnili

na czym w niniejszej sprawie miało polegać przez Sąd Rejonowy naruszenie art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, 7 kpk, i art. 366 kpk ograniczając się jedynie do lakonicznego stwierdzenia, że ocena wyjaśnień oskarżonego jak również zeznań świadków była dowolna, co doprowadziło także do dokonania dowolnych ustaleń faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Ocena zarówno wyjaśnień oskarżonego, jak również zeznań poszczególnych świadków dokonana przez Sąd Rejonowy była pełna, zgodna z zasadami wiedzy, logiki oraz doświadczenia życiowego. Sąd pierwszej instancji wyszczególnił z jakich względów i w jakim zakresie obdarzył wiarygodnością poszczególne dowody,

a w jakim zakresie odmówił im wiarygodności. Skarżący w apelacji w sposób lakoniczny uzasadnili zarzut naruszenia oceny zgromadzonego w sprawie obszernego materiału dowodowego dokonując jego wybiórczej oceny i podejmując próbę jego podważania poprzez uwypuklenie konfliktu pomiędzy rodzinami K.

i S. oraz w odniesieniu do postanowienia Sądu Rejonowego w przedmiocie oddalenia wniosku o przeprowadzenie dowodu z bilingów rozmów pokrzywdzonego P. K., który miał mieć jako określili

to skarżący „kapitalne znaczenie w aspekcie winy lub niewinności oskarżonego i wiarygodności zeznań pokrzywdzonego”.

Skarżący w przeważającej części uzasadnienia apelacji wskazali na istniejący

od wielu lat konflikt sąsiedzki pomiędzy rodziną S., a rodziną K., który znalazł odzwierciedlenie w licznych sprawach sądowych w różnych konfiguracjach procesowych. Sąd Rejonowy rozpoznając niniejszą sprawę oraz dokonując oceny materiału dowodowego miał na uwadze także przedmiotowy konflikt czemu dał wyraz w zaskarżonym uzasadnieniu. W ocenie Sądu Okręgowego sam konflikt, jak również liczne sprawy sądowe inicjowane przez strony konfliktu nie mogą niejako automatycznie o przesądzać o niewiarygodności zeznań świadków. Taka sytuacja zmusza do oceny tych zeznań ze szczególną ostrożnością, co uczynił Sąd I instancji.

Niezasadny okazał się zarzut naruszenia przez Sąd pierwszej instancji

art. 170 § 1 pkt 4 i 5 kpk. Sąd Rejonowy oddalił wniosek obrońcy z uwagi

na brak możliwości jego przeprowadzenia powołując się na okres przechowywania przez operatorów sieci komórkowych danych abonentów, który wynosi rok. Wniosek dowodowego obrońcy został złożony na rozprawie w dniu 4 października 2017 roku, a więc już wtedy realizacja zawnioskowanych przez obrońcę szczegółowych czynności (k.127v, 129), powodowała, że żądane dane nie mogły zostać przekazane, gdyż 10 października mijał rok od

dnia zdarzenia. Ponadto w apelacji skarżący formułując przedmiotowy zarzut skupili się przede wszystkim na potencjalnym znaczeniu przeprowadzenia dowodu, pomijając w całości słuszną argumentację Sądu Rejonowego o braku obiektywnej możliwości jego przeprowadzenia. Niewątpliwe o wiarygodności zeznań G. K. – bezpośredniego świadka zdarzenia świadczyła jej obecność, gdy na miejsce stawili się funkcjonariusz policji T. R. i M. P.. Taką również wersję przekazał M. P. pokrzywdzony, gdy relacjonował mu na gorąco przebieg zdarzenia (k.9) i wskazywał na obecność matki. Wobec powyższego wzajemna relacja zeznań pokrzywdzonego, G. K. i funkcjonariuszy policji pozwalała Sądowi I instancji ustalić, że G. K. była świadkiem zdarzenia. Jednocześnie Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że A. R. pojawiła się na miejscu dopiero, gdy otrzymała telefon od matki G. K.. Należy też podkreślić, że zeznania pokrzywdzonego potwierdzone zostały w odniesieniu do treści opinii Polskiego Towarzystwa Kryminalistycznego w przedmiocie mechanizmu powstania uszkodzeń pojazdu, to zaś nie zostało w żaden sposób zakwestionowane przez skarżących. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności opinia Polskiego Towarzystwa Kryminalistycznego co do mechanizmu powstania uszkodzeń w pojeździe O. (...), opinie biegłego J. S. związana z ustaleniem wysokości kosztów naprawy, jak również zeznania świadków pozwoliły na przypisanie sprawstwa oskarżonemu w ramach zarzucanego mu czynu z art. 288 § 1 kk.

Odnosząc się do zarzutu związanego z błędnym ustaleniem wysokości szkody w pojeździe P. K., a tym samym naruszeniu art. 46 § 1 kk w zw. z art. 415 kc w zw. z art. 363 kc należy zwrócić uwagę, iż wbrew twierdzeniom skarżących nie można było przyjąć kosztów naprawy na poziomie 300 - 400 zł kierując się wycenami sporządzonymi przez D. M. oraz T. K. - właścicieli warsztatów mechanicznych. W ocenie Sądu Okręgowego właściciele dwóch warsztatów wybranych przez skarżących nie można traktować jako reprezentantów rynku lokalnego. Zdaniem Sądu Okręgowego przez rynek lokalny należy rozumieć warsztaty z większego obszaru, dających pewien ogólny obraz występujących na rynku motoryzacyjnym cen materiałów oraz robocizny warsztatu. Brak jest w przepisach kpk wskazania, iż ocena wartości szkody musi się odnosić ściśle do warunków rynku lokalnego. Nie ulega wątpliwości, że wycena powinna być jak najbardziej obiektywna, ale powinna też odnosić się do stanu uszkodzonej rzeczy przed zaistnieniem szkody. Przywrócenie stanu poprzedniego ma miejsce, jeżeli stan pojazdu po naprawie pod każdym istotnym względem (stan techniczny, zdolność użytkowania, części składowe, trwałość, wygląd estetyczny itd.) odpowiada stanowi pojazdu przed uszkodzeniem. W związku z tym nie można wymagać od pokrzywdzonego, aby naprawił uszkodzony pojazd jak najtaniej. Niewątpliwie w sprawie należało przeprowadzić dowód z opinii biegłego, gdyż wycena powstałej szkody w tym przypadku wymagała wiadomości specjalnych. Po wydaniu opinii Sąd Rejonowy

słusznie przyjął, iż w okolicznościach sprawy koszty naprawy ustalone przez biegłego w kwocie 1076,87 zł pozwolą pod każdym względem do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia.

Należy mieć na uwadze, iż biegły posługiwał się profesjonalnym programem do wyceny kosztów naprawy pojazdu oraz rzeczowo, w sposób fachowy, logiczny i szczegółowy uargumentował swoje stanowisko w ustnej opinii uzupełniającej. Nie sposób pominąć, iż D. M. pierwotnie oszacował całkowity koszty naprawy na kwotę 320 zł brutto, po czym na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2019 r. wskazał, że przelakierowanie drzwi to koszt około 400 - 500 zł netto. Ponadto wymienieni świadkowie nie dokonali oględzin pojazdu w przeciwieństwie do biegłego, który widział uszkodzenia pojazdu, miał dostęp do akt sprawy, co niewątpliwie stanowi istotną okoliczność przy dokonaniu prawidłowej wyceny. Wobec tego Sąd Rejonowy słusznie przyjął, iż tylko koszty naprawy oszacowane przez biegłego J. S. w kwocie 1076,87 zł pozwolą na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, zgodnie z zasadą pełnej rekompensaty szkody wyrażonej w art. 363 kc. Nie można przyjąć, jak życzą sobie tego skarżący, wyceny kosztów naprawy wskazanych przez właścicieli warsztatów skoro są niekompletne, dokonane na podstawie dokumentacji fotograficznej, a nawet wewnętrznie sprzeczne, jak w przypadku D. M..

Sąd Rejonowy przy ocenie wysokości szkody słusznie przyjął koszty oszacowane przez biegłego J. S. w opinii, która była pełna, jasna oraz spójna. Należy także

zauważyć, iż przy szacowaniu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu przez biegłego został uwzględnione wszystkie parametry pojazdu, w tym jego wiek, zwłaszcza, gdy kalkulacja została sporządzona na podstawie numeru VIN pojazdu O. (...).

Niezasadny okazał się również zarzut błędnej kwalifikacji prawnej czynu.

W postanowieniu z dnia 10 grudnia 2008 r. sygn. II KK 235/08 Sąd Najwyższy wyraził pogląd, który w pełni podziela Sąd Okręgowy, że o uznaniu konkretnego czynu zabronionego za wypadek mniejszej wagi decyduje w istocie ocena stopnia jego społecznej szkodliwości, postrzegana przez pryzmat przesłanek wskazanych w art. 115 § 2 kk. W związku z tym oceniając czy w danej sprawie wystąpił wypadek mniejszej wagi należy uwzględnić okoliczności wymienione w art. 115 § 2 kk, a więc rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również stopień zawinienia, motywację i cel działania. Po dokonaniu kontroli instancyjnej Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, iż Sąd Rejonowy prawidłowo zakwalifikował czyn oskarżonego w ramach typu podstawowego z art. 288 § 1 kk.

W okolicznościach sprawy nie można przyjąć, iż czyn oskarżonego należało zakwalifikować z art. 288 § 2 kk jako wypadek mniejszej wagi skoro wywody skarżącego zmierzają ewidentnie do uniknięcia odpowiedzialności karnej przez oskarżonego. W zasadzie skarżący nie wskazują okoliczności

przemawiających za przyjęcie kwalifikacji z uwzględnieniem wypadku mniejszej wagi. Wypadek mniejszej wagi, to sytuacja, w której okoliczności popełnienia przestępstwa, zwłaszcza zaś przedmiotowo-podmiotowe znamiona czynu, charakteryzują się przewagą elementów łagodzących, które sprawiają, że ten czyn nie przybiera zwyczajnej postaci, lecz zasługuje na znacznie łagodniejsze potraktowanie (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 16 listopada 2000 r., sygn. II AKa 161/00). Wartość szkody, sposób działania oskarżonego, okoliczności popełnienia przestępstwa przemawiały przeciwko wnioskowi skarżących co do zmiany kwalifikacji prawnej przestępstwa.

Wobec jednoznacznego odrzucenia wartości szkody w wysokości 300 - 400 zł, wykluczone było przyjęcie, że czyn stanowi wykroczenie.

Wniosek

Obrońca oskarżonego oraz oskarżony wnieśli o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w całości przez uniewinnienie oskarżonego H. S. (1) od dokonania przypisanego mu czynu lub umorzenie postępowania;

2. ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, albowiem konieczne jest przeprowadzenie na nowo przewodu sądowego w całości.

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Bezzasadność zarzutów podniesionych przez skarżących skutkowała bezzasadnością wniosków.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 5 października 2021 r. sygn. akt II K 694/19 - utrzymany w mocy.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec bezzasadności zarzutów skarżącego wyrok należało utrzymać w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----

Zwięzłe o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięzłe o powodach uchylenia		
-----	-----	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
-----	-----
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II, III	<p>O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 636 kpk w zw. z art. 634 w zw. z art. 626 § 1 kpk uznając,</p> <p>że w sprawie obie apelacje nie są zasadne i zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 170 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.</p> <p>W związku z tym, że oskarżyciel posiłkowy w toku niniejszego postępowania był reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego na jego rzecz kwotę 840 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym, ustalając wysokość tej kwoty na podstawie § 11 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800ze zm.).</p>

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 5 października 2021 r. sygn. akt II K 694/19		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa		

	materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 5 października 2021 r. sygn. akt II K 694/19		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa		

	materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana